

sen, den Gang — skal vi sige: heldigvis — tog ikke saa ganske lidt fejl i sin Spaadom om, hvordan det vilde gaa, hvis man ikke gennemførte Forslaget. Jeg skal først pege paa, at det ærede Medlem Hr. Hauge, for hvis saglige Grundighed og Dygtighed jeg har den dybeste Respekt, paa Grundlag af en hel Række vist meget solide Beregninger o. s. v. søgte at danne et Billede i Tal af, hvordan Udviklingen vilde blive, og naar Billedet ikke blev rigtigere, end det viste sig at være, forekommer det mig, at det tyder paa, hvor vanskeligt det er at stille Regnestykker op, der frem i Tiden kommer til at passe. Det ærede Medlem regnede ud paa Grundlag af en hel Mængde Beregninger, der vist var saa solidt underbygget, som de overhovedet kunde blive paa det Tidspunkt, hvor mange Penge Danmark vilde faa at købe for i Aaret 1920 i Udlandet. Jeg skal give det ærede Medlem den Kompliment, at det ærede Medlems Tal 1575 Millioner viste sig at passe lige paa en Prik; det blev 1575 Mill. Kr. Men der var bare den Forskel, at det ærede Medlem havde medregnet ca. 500 Mill. Kr., som han mente Skibsfarten og Handelen vilde kunne indbringe, hvorimod Danmarks Udførsel i det Aar alene androg de 1575 Mill. Kr. Saa vidt jeg skønner, var der altsaa en Fejlregning paa 500 Mill. Kr. Saa kom det ærede Medlem med en Spaadom om, hvilket frygteligt der vilde ske, hvis ikke denne Valutalov blev gennemført. Han udtalte der: „Men hvad vil Resultatet i øvrigt blive af, at man intet foretager sig, men lader alt gaa sin Gang? Resultatet vil utvivlsomt blive, at Dollars og Sterling vil stige overfor Kronen. Varerne, vi skal købe i Udlandet, vil som Følge deraf blive dyrere og dyrere; vi vil da komme til at staa overfor stadig dyrere Raavarer, bl. a. til Landbruget, men vi vil maaske samtidig staa overfor synkende Priser paa det engelske Marked paa de færdige Produkter, til hvis Frembringelse de indførte Raavarer har tjent. Vi vil da med Sikkerhed arbejde os hen til det Tidspunkt, da det ikke længere betaler sig at indføre Varer fra Udlandet, og vi er som Følge deraf ikke længere i Stand til at eksportere og importere med Fordel.“ Videre siger det ærede Medlem: „Jeg vil advare det danske Folk imod at lade det komme saa vidt, at vi ligefrem ikke kan producere til Eksport længere.“ Hvad skete der? Lovforslaget bortfaldt ved Paaskekrisen,

og hvad Dollars og Sterling angik, ja, da steg de en kort Tid, men er det Dollars og Sterlings stærke Stigning, der i de sidste Maaneder har præget Valutasituationen herhjemme? Tværtimod, det har været det modsatte. Og naar det ærede Medlem videre sagde, at de Varer, vi skal købe i Udlandet, vil blive dyrere og dyrere, er det saa dette, der har præget Situationen? Nej, det har været det modsatte. Det ærede Medlem sagde, at det vilde være umuligt at eksportere med Fordel. Det modsatte er blevet Tilfældet. Jeg tror, det var heldigt, at Lovforslaget i den Situation bortfaldt, og at vi fik en Venstregering, som ikke indlod sig paa den Slags tvivlsomme Eksperimenter. Lad være, at Valutaen en kort Tid derefter vedblev at gaa i den forkerte Retning, saa ved dog ærede Medlemmer og alle ud over Landet, at det var det modsatte af, hvad det ærede Medlem sagde, der skete. Det var Livet selv, det bragte Lægedom og skabte det rigtige Forhold. Og ser vi paa Tallene for Indførsel og Udførsel i Øjeblikket, ser vi, at vi i det sidste Halvaar for første Gang her i Danmark har naaet, naar Hensyn tages til Handelens og Skibsfartens Fortjeneste, at udføre for ikke ganske lidt flere Penge, end der er indført for. Det er naaet uden Valutalov og uden Valutaregulering, og det har været gavnligt for det danske Samfund. I Øjeblikket er det heller ikke de dyre Varer fra Udlandet, der bringer Ulykke, det er det modsatte, det er de alt for billige Varer, i alt Fald fra eet Land, der bringer Ulykke.

Det forekommer mig derfor, at man skal være en Smule varsom fra Oppositionspartiernes Side med at angribe Venstre for den Krise, vort Land er inde i i Øjeblikket, og jeg vil gerne slutte med at sige, at hvis det Forslag, som nu ligger til Behandling paa Tingets Bord, gennemføres, skabes der Arbejde til en Mængde Hænder i Danmark, og da gennemføres der en Arbejdsløshedslovgivning, som er forsvarlig overfor de arbejdsløse, der ønsker at arbejde, og forhaabentlig ogsaa forsvarlig overfor Skatteyderne i Danmark. Jeg vil haabe, at dette Forslag, som jeg, naar Debatten er forbi, vil tillade mig at foreslaa henvist til et Udvalg, der vil faa en hurtig og indgaaende Drøftelse. Venstre er villigt til at forhandle om Enkelthederne, men ønsker at opretholde Retningslinierne i Forslaget.

(Uro paa Tilhørerpladserne og Tilraab fra Tilhørerne.)